

Uttalanden

Här följer fyra uttalanden, antagna vid DHRs förbundsmöte.

Fredagen den 9:e oktober

STOPPA VANSINNET!

Vid årets taximässa i Upplands Väsby presenterades en ”lösning” som om den sprider sig skulle cementera den diskriminering som redan råder när det gäller tillgång till allmänna kommunikationer.

För att slippa att montera liftar eller ramper på sina bussar skulle ”lösningen” vara att istället använda sig av en sk trappklättrare.

Förutom att den här typen av trappklättrare kan vara rent livsfarlig för dem som tvingas använda dem, så är bussarnas golv inte gjorda för att klara av de påfrestningar som trappklättrarna skapar.

Och vad än värre är, de trafikhuvudmän som accepterar den här lösningen har också öppet godtagit att man inte längre välkomnar passagerare som använder en elektrisk rullstol! För sådana kan ingen trappklättrare i världen klara av.

Redan finns det kollektivtrafikansvariga som tycker att det här är en bra idé. I Västernorrland har man redan bestämt att använd trappklättrare istället för den ramp eller lift som EU-direktivet kräver.

Bakom förslaget ligger transportföretaget Veolia vilket inte förvånar eftersom det var just Veolia som var först med att utmana SJ med tåg som utestänger personer med nedsatt rörelseförmåga.

Förslaget är ytterligare ett bakslag för den kollektivtrafik som ska vara till för alla vid nästa års utgång enligt den nationella planen för handikappolitiken.

DHR kräver att denna diskriminering stoppas i tid innan dumheterna sprider sig från Västernorrland till trafikhuvudmän som ser de här trappklättrarna som ett billigt sätt att komma undan ett bindande EU-direktiv.

Lördagen den 10 oktober

DHR ANMÄLER STATEN FÖR DISKRIMINERING

DHR tänker anmäla Staten för diskriminering när det gäller två konkreta exempel där Sverige som land medvetet har brutit mot FN-konventionen – rättigheter för personer med funktionsnedsättningar.

Det första exemplet är Postens nya brevlådor. Posten, med svenska staten som stor ägare har utformat nya brevlådor som är totalt otillgängliga för personer med nedsatt rörelseförmåga. Det är inte acceptabelt 2009 om Sverige vill framstå som ett föregångsland när det gäller mänskliga rättigheter.

Det andra exemplet är Veolias tåg mellan Stockholm och Malmö som är omöjliga att resa med om man har nedsatt rörelseförmåga. Detta trots att beslutsfattarna lovande att avregleringen av järnvägen skulle göra den mer tillgänglig.

DHR är inte emot avregleringen i sig men kräver att de nya operatörerna ska använda tillgängliga tåg för att få trafikeringstillstånd. Det måste vara ett minimikrav om Sverige vill leva upp till konventionen.

Sedan mitten av januari gäller nämligen FN-konventionen - rättigheter för personer med funktionsnedsättning i Sverige.

Efter högtidlig retorik vid underskrivandet och ratificeringen av konventionen har det varit tyst från beslutsfattarna. Detta trots att konventionen ställer tydliga och höga krav på såväl det offentliga som privata Sverige för att samhället ska göras tillgängligt och användbart för alla. Att FN-konventionen är juridiskt bindande verkar samtliga beslutsfattare ha missat eller helt enkelt ignorerat.

Den inställningen har DHR nu fått nog av. Vi har fått nog av ord som enbart stannar vid ord. Vi har fått nog av beslutfattare som tar beslut som går rakt emot vad konventionen föreskriver. Det gäller särskilt två paragrafer i konventionen.

I paragraf 4 om allmänna åtagande står att staten ska se till att lagstiftningen inte diskriminerar personer med funktionsnedsättningar, att staten och företag avstår från alla handlingar som diskriminerar samt ska genomföra alla förändringar i nära samråd med organisationer som företräder personer med funktionsnedsättningar. Detta specificeras ytterligare i paragraf 9 som tar upp den fysiska tillgängligheten. Där framkommer tydligt att samhället ska vara tillgängligt och användbart för alla, det gäller allt från byggnader, kommunikationer till utbildning och service.

Då konventionen är juridiskt bindande och Sverige har skrivit på ett särskilt protokoll är det möjligt att driva ärenden som t ex otillgängliga tåg rättsligt. Den möjligheten är ännu inte prövad och nu vill DHR att diskrimineringsombudsmannen (DO) driver frågan om otillgängliga postlådor och tåg. Konventionen finns och DO har därmed möjlighet att driva ärendet. Vi kommer med det snaraste inlämna en anmälan till DO.

UTTALANDE OM HJÄLPMEDEL VID FÖRBUNDSMÖTET 2009

Alarmerande neddragningar av hjälpmedel för personer med nedsatt rörelseförmåga!
Den ekonomiska krisen och kortsiktiga ogenomtänkta besparingar inom kommuner och landsting har medfört allvarliga konsekvenser för personer som är i behov av hjälpmedel. Särskilt hårt har neddragningarna slagit mot personer med nedsatt rörelseförmåga. För oss som lever med funktionsnedsättningar är väl fungerande och helst kostnadsfria hjälpmedel av livsavgörande betydelse för att vi ska fungera i vardagen och kunna leva ett aktivt liv och delta i samhället. Hjälpmedel är en grundförutsättning för att vi ska kunna leva på jämlika villkor som personer utan funktionsnedsättning. Sverige har ratificerat FN:s handikappkonvention där rätten till hjälpmedel ingår. Det är nu dags för regeringen och berörda myndigheter att visa, att de står fast vid dessa löften!
Det senaste halvåret har t.ex hjälpmedelscentralernas inköp av rollatorer minskat med hela 19,4 %, manuella rullstolar med 14,6% och elrullstolar med 14,5%. Många nekas hjälpmedel eller tvingas använda utslitna hjälpmedel med sämre användbarhet och risk för skador. Dessutom har många landsting och kommuner infört eller höjt egenavgifterna på alltfler hjälpmedel eller tagit bort dem ur sitt sortiment. Följden har blivit, att endast personer med god ekonomi kan införskaffa dessa hjälpmedel.

LSS OCH FRAMTIDEN

Just nu sitter tjänstemän på socialdepartementet och skriver på den proposition som ska följa på LSS-kommitténs förslag, som det enligt kommitténs ordförande centerpartisten Kenneth Johansson finns politisk enighet om.

Just nu sitter kommunanställda och skriver beslutsunderlag som om kommitténs förslag redan gäller.

Just nu sitter en grupp statliga utredare och knåpar på ett bedömningsinstrument som ska granska människor med nära, personliga behov på ett mycket inträngande sätt.

Och vår röst verkar inte höras längre. Har den minskat i styrka eller har myndigheter och beslutsfattare bestämt sig för att slå dövörat till?

DHRs medlemmar som har insatser med stöd av lag om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS, hyser i dagarna stark oro för vad som ska komma i form av förändringar i lagen framöver. LSS-kommittén la efter fyra års utredande flera förslag i sitt slutbetänkande som i slutändan kan få ödesdigra konsekvenser för människor med omfattande behov av samhällets insatser.

Största oron hyser DHRs medlemmar över hur insatsen personlig assistans kompletterad med den föreslagna insatsen personlig service med boendestöd ska utformas. Kommittén föreslog att ingen ska få rätt till personlig assistans som har så kallat grundläggande behov understigande 20 timmar. Det kommer betyda att många som i dag lever ett bra liv med personlig assistans riskerar att hänvisas till ett liv med många begränsningar och vars förutsättningar inte alls ger ett gott liv. Ska vi återigen tvingas schemalägga våra toalettbesök? Kommer våra möjligheter att konkurrera på en redan hård arbetsmarknad att ytterligare begränsas?

Insatsen personlig service med boendestöd, som ska ersätta assistansen för den som inte klarar nåsögat 20 timmar, är en mycket begränsad insats jämfört med personlig assistans. Det är också en insats som kommer flytta positionerna tillbaka. Personlig service med boendestöd ska enligt utredningen vara mer hemtjänstlik, alltså i högre grad knuten till hemmet, den ska inte ge utrymme för brukarens självbestämmande i samma utsträckning som personlig assistans och eventuella ledsagningsbehov ska bakas in i insatsen – samtidigt som den får ett tak, en högsta nivå på 40 timmar i veckan. Det är klart att människor är oroliga!

När det gäller personlig assistans så vill LSS-kommittén göra besparingar på över 2 miljarder kronor genom att införa likvärdiga behovsbedömningar över landet. Socialstyrelsen och Försäkringskassan har fått i uppdrag att ta fram bedömningsinstrumentet – men vad är det som ska göra att ett likvärdigt bedömningsinstrument leder till besparingar och inte tvärtom!? Jo, därför att bedömningarna förväntas göras återhållsamt. Det betyder i klartext att assistansberättigade inte kan räkna med att få sina faktiska behov tillgodosedda. Det är klart att människor är oroliga!